

pieczającą toczy się postępowanie sądowe, administracyjne lub sądowo-administracyjne.

§ 39. Czas, za który Zakładowi powinny być przekazane składki, zalicza się do wysługi emerytalnej niezależnie od terminu, w którym stwierdzono istnienie obowiązku przekazania składek lub rzeczywiście je przekazano.

§ 40. Pracownicy, którym instytucje ubezpieczające odmawiają przekazania składek z powodu nieopłacenia za pewien okres składek emerytalnych (ubezpieczeniowych), mogą bądź opłacić te składki danej instytucji ubezpieczającej, bądź też wpłacić Zakładowi sumę, którą przekazałaby dana instytucja, gdyby składki były opłacone we właściwym czasie.

§ 41. Dla ustalenia, czy zachodzi obowiązek zaliczenia do wysługi emerytalnej pewnych okresów służby lub pracy, Zakład może żądać od właściwej instytucji ubezpieczającej stwierdzenia jeszcze przed przekazaniem składek, czy i za jakie okresy składki takie będą na rzecz danego uczestnika Zakładu przekazane. Podobne żądanie może zgłosić w stosunku do Zakładu instytucja ubezpieczająca, uprawniona do otrzymania składek.

§ 42. (1) Pracownik, na którego rzecz powinny być przekazane składki, może żądać tego od Zakładu lub instytucji ubezpieczającej, obowiązanej w myśl niniejszego rozporządzenia do przekazania składek.

(2) Prawo to nie przedawnia się.

§ 43. (1) Zakład lub instytucja ubezpieczająca, do której pracownik zwrócił się z żądaniem przekazania składek, powinny w ciągu 3 miesięcy przekazać składki lub wydać orzeczenie, stwierdzające, czy i za jakie okresy składki będą przekazane.

(2) Orzeczenie to pracownik może skarżyć w terminie i trybie postępowania, przewidzianych dla dochodzenia praw do świadczeń emerytalnych, wypłacanych przez Zakład czy instytucje ubezpieczające.

(3) Niewydanie orzeczenia w ciągu 3 miesięcy jest równoznaczne z wydaniem orzeczenia, odmawiającego przekazania składek.

§ 44. Pracownik nie może się zrzec przekazania składek ze szkodą Zakładowi lub instytucji ubezpieczającej, którym w myśl rozporządzenia niniejszego powinny być przekazane składki.

§ 45. W razie sporu między Zakładem a instytucją ubezpieczającą w sprawie przekazywania składek (§ 19 — 44) rozstrzyga Zakład; od orzeczenia Zakładu służy prawo odwołania do Ministra Skarbu w terminie dni trzydziestu od dnia doręczenia orzeczenia. Minister Skarbu rozstrzyga ostatecznie w administracyjnym toku instancyj.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 46. Do czasu dokonania pierwszego sprawdzenia ubezpieczeniowo-technicznego, przewidzianego w § 6, które może nastąpić przed upływem pierwszych lat pięciu, ustala się wysokość opłaty emerytalnej na 8 (osiem) procent uposażenia uczestników Zakładu, zaliczalnego do podstawy wymiaru emerytury, a stopę techniczną na 4½ (cztery i pół) procent w stosunku rocznym.

§ 47. Wydatki, połączone z uruchomieniem Zakładu i jego organizacją, ponosi Skarb Państwa.

§ 48. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 49. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

278.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych dnia 30 sierpnia 1930 r., grunty państwowe o powierzchni 2435 m kw, położone na Żoliborzu przy ul. Krasińskiego.

§ 2. Cena sprzedażna gruntów, wymienionych w § 1, wynosi 24.350 zł i zostanie spłacona w 10 równych ratach, z których pierwsza płatna jest przy podpisaniu aktu kupna - sprzedaży, następne zaś w ratach rocznych z oprocentowaniem, którego wysokość oznaczy Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego, w szczególności ustalenie bliższych warunków przejęcia i nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów oraz dalszego ich użytkowania, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

279.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 27 czerwca 1933 r., grun-

ty państwowe o powierzchni 43.043.50 m kw, położone w dzielnicy IV Pól Bielańskich między ulicami: Przybyszewskiego, Barcicką, Grębałowską, Ceglowską, Szaflarską, B. Cuga, Karską, Lesznowską i Twardowską.

§ 2. Cena sprzedażna gruntów, wymienionych w § 1, wynosi 43.043 zł 50 gr i zostanie spłacona w 10 równych ratach, z których pierwsza płatna jest przy podpisaniu aktu kupna-sprzedaży, następne zaś w ratach rocznych z oprocentowaniem, którego wysokość oznaczy Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego, w szczególności ustalenie bliższych warunków przejęcia i nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów oraz dalszego ich użytkowania, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

280.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

w sprawie zmiany terytorjalnego zakresu działania Urzędu Głównego Prokuratury Generalnej w Warszawie oraz Oddziału Prokuratury Generalnej w Poznaniu.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 967) zarządza się co następuje:

§ 1. Z terytorjalnego zakresu działania Urzędu Głównego Prokuratury Generalnej wyłącza się okrąg Sądu Okręgowego w Kaliszu oraz okręgi Sądów Grodzkich w Aleksandrowie, Brześciu Kujawskim, Chodczu, Lipnie, Radziejowie i Włocławku i włącza się te okręgi do terytorjalnego zakresu działania Oddziału Prokuratury Generalnej w Poznaniu.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

281.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1934 r.

o warunkach dopuszczenia zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 prawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 602) zarządza się co następuje:

§ 1. Za zagraniczne spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uważa się spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mające siedzibę zagranicą.

§ 2. (1) Zagranicznym spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością udziela zezwoleń na działalność na obszarze Rzeczypospolitej Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Zagranicznym spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością, trudniącym się czynnościami bankowymi lub ubezpieczeniowymi, nie można udzielać zezwoleń na działalność na obszarze Rzeczypospolitej.

§ 3. Podania o dopuszczenie zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej należy wnieść bezpośrednio do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. Do podania dołączyć należy:

- 1) zaświadczenie właściwego zagranicznego przedstawicielstwa polskiego, że w myśl zasady wzajemności polskie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są dopuszczone do działalności w państwie, na którego obszarze ma siedzibę spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ubiegająca się o dopuszczenie; zaświadczenie takie jest zbędne, jeżeli między Rzeczpospolitą a tem państwem obowiązuje umowa o wzajemnym dopuszczeniu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarach obydwu państw;
- 2) uwierzytelnioną przez właściwe zagraniczne przedstawicielstwo polskie umowę zagranicznej spółki, z tłumaczeniem polskim, i zaświadczenie właściwej władzy zagranicznej, uwierzytelnione w sposób powyższy, z tłumaczeniem polskim, że spółka jest utworzona według ustaw państwa ojczystego i że istotnie wykonywa swe zadania, określone umową;
- 3) uwierzytelniony przez właściwe zagraniczne przedstawicielstwo polskie z tłumaczeniem polskim odpis uchwały zgromadzenia wspólników o rozciągnięciu działalności spółki na obszar Rzeczypospolitej i o wysokości kapitału zakładowego, przeznaczonego wyłącznie na ten cel;
- 4) oświadczenie spółki w formie, odpowiadającej postanowieniom umowy spółki, że w swej działalności na obszarze Rzeczypospolitej zachowywać będzie przepisy prawne, ogólnie obowiązujące w Rzeczypospolitej, oraz przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 5. (1) Zezwolenia na działalność udziela się pod warunkiem zachowania wszystkich przepisów rozporządzenia niniejszego. Minister Przemysłu i Handlu może uzależnić zezwolenie od specjalnych warunków, bądź odmówić zezwolenia.

(2) Zezwolenie na działalność na obszarze Rzeczypospolitej może być wydane na cały oznaczony w umowie zagranicznej spółki okres trwania spółki lub też na okres krótszy.

(3) Każde przedłużenie terminu, na który rozciąga się pierwotne zezwolenie, każde utworzenie nowego oddziału, które zezwoleniem nie jest objęte, rozszerzenie lub zmiana działalności spółki na obszarze Rzeczypospolitej wymaga osobnego zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 6. (1) Spółka powinna używać na obszarze Rzeczypospolitej i w działalności swej, dotyczącej tego obszaru, firmy w języku ojczystym spółki z tłu-